

lettere paa denne Maade end paa den anden. Naar saa det ærede Medlem paaberøbt sig, at der ogsaa kunde være en Kontrol gjennem Postvæsenet, saa forstaa jeg ikke, hvorledes dette skulde gaa til. Det vilde vistnok være umuligt for et Postkontor at kontrollere ethvert Embedsbrev, der herefter kom til det, naar de allesammen saa at sige vare paaløbende Tjenestefrimærker; det kunde det ikke gjøre uden at aabne Brevet, da det jo ikke er Frimærket udenpaa, som gjør Brevet til et Tjenestebrev, men hvad der staa indeni, og Postvæsenet er jo ikke berettiget til at aabne Brevene; men selv om det havde denne Ret, vilde vel det nuværende Personale næppe være tilstrækkeligt til at udføre det Arbejde, som dertil vilde udkræves. Det staa for mig saaledes, at en Kontrol paa denne Maade er ligesaa upaalidelig som paa den anden Maade, vi hidtil have brugt. Postvæsenet heri Landet er jo temmelig godt indrettet og bringer Brevene omtrent til hver Landsby, men naar de komme saa langt, lægger vedkommende Postbud dem et Sted, og saa kunne de faae Lov til at ligge der i flere Dage, inden de komme til dem, der skulle have dem. Der er Ingen, der kan paalægge vedkommende Brevsamlere, enten det saa er en Sognefoged eller Sogneraadformand eller Spilkenfornemst, som jo Ingeningting faar derfor, at bringe Brevene ud, og Ingen kan heller tvinge Private til det; men maatte man kunde komme til, at der kunde gives Lidt af Sognet for at faa Brevene udbragte. Vi ere jo ikke naaede saa vidt endnu, at hver Mand faar bragt Brevene til sin Dør, og det vil maasse ogsaa være længe, inden vi naae dertil, skjøndt der er arbeidet derpaa, og maatte det ogsaa vilde blive altfor bekvæmligt, naar det virkelig skulde gennemføres. Jeg kan altsaa ikke se nogenfornemst Grund til at forandre den hidtil brugte Fremgangsmaade, og de Fordele, der skulde vindes derved, tror jeg slet ikke paa, men med Henyn til Affastelsen af det Forarbejde ere Alle enige om at være med dertil. Det kunde maasse ogsaa mulig hjælpe, saaledes som ved den nævnte Embedsmand, om der blev udøvet en strengere Kritik mod ham fra de Overordnede Side, thi selv om han har Loven med sig, kan jeg dog ikke, naar denne Lov er uegnet overfor Befolkningen, ifølge Lidksomstændighederne indse, at en fornustig Mand kunde være meget tilbøjelig til at bruge den blot for at trodse Befolkningen, og derfor tror jeg heller ikke, at den bruges mange Steder. Vi vide, at det er et Spørgsmaal, der har ligget den høitærede Minister paa Sinde i mange Aar; men leve vi netop nu i denne Tid under saa gunstige politiske Forhold, at vi i dette Dieblit skulde give Ministeren Noget, som han har ønsket længe, men som vi tro at kunne undvære, ja endog saa, vel at mærke, tro er stadeligt? Vi vide, at Sværdet hænger over Hovedet paa os ved alt Andet, vi foretage, og mulig faae vi ikke engang en Finantslov, og det var dog det Aller-

vigtigste. Jeg er overbevist om, at denne Lov er saa god i og for sig uden dette, at Ministeren gjerne vil have den; han kan ikke paavise, at der er udvist noget Kmiberi. Men naar de Spørgsmaal, som vi have arbejdet og stridt for i flere Aar, ellers have mødt Modstand hver Gang de ere fremkomne, vilde det dog være mærkeligt, om vi i dette kritiske Dieblit vilde give Ministeren denne Lov for at opfylde et Ønske; jeg tror ikke, det var et passende Offer for Dieblittet. Jeg vil ligesom den ærede Ordfører udtale, at jeg tror, det vilde være rigtigt, om vi, førend vi gaa til denne Behandling, kunde faae Oplysning om, hvormange Steder rundt omkring i Landet disse bekvæmlige Forhold eksistere. Jeg tror, at jeg fremsatte det Spørgsmaal til den høitærede Minister i Udvalget, at det ikke kunde være muligt at faa stoffet Oplysninger om, i hvormange Jurisdiktioner dette Forhold eksisterede. Det er muligt, at det vilde kræve noget Arbejde at staa saadanne Oplysninger frem, men jeg tror, at det dog er nødvendigt at faae dem, før man foretager Forandringer. — Jeg tror ogsaa, at saadanne Oplysninger ville vise, at det Billede, som er fremstillet, ikke i Virkeligheden er saa strammende, som det ser ud til, og naar et saadant Tilfælde staa alene, er det jo aldrig saa farligt, som naar det staa omgjærdet af mange andre lignende. Jeg kan altsaa ikke gaa ind paa Mindretallets Forslag; jeg kunde nok gaa ind paa den Del af det, der gaar ud paa at affasse den gamle Anordning, men jeg kan ikke gaa ind paa, at dette skal sættes i Forbindelse med Portospørgsmaalet, det anser jeg ikke for nødvendigt og ikke for godt. Jeg er enig med det ærede Medlem for Beile Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen), som tidligere har været Medlem af Udvalget i ikke saa faa Aar, at gif først Kontrollen med Porto fra os, saa fulgte snart den anden Kontrol med Kontorholdet efter. Sige vi først, at Retstbetjentene kunne indgive Regning paa, hvad de bruger af Frimærker, og Rigsdagen ikke skal have Tilsyn eller Kontrol dermed, saa at de kunne bruge, hvad de ville, medens vi kun have at lade betale af Statskassen, saa kunde man jo næsten ligesaa godt sige: Brug I kun saa meget Lys, Gas, Aldebrand og Papir, som I vil, Rigsdagen har blot at lade Statskassen betale, men behøver ikke at have Indseende dermed. Opgive vi det ene Punkt, er det konsekvent at opgive det andet med, og saa er det desuden meget lettere. Det andet Forhold, som er saa utidsvarende, kan nok lade sig afhjælpe uden at sættes i Forbindelse med Embedsmændenes Portogodtgjævelse, Liden vil nok føre det med sig som saameget Andet; vi maa dog engang komme saa vidt frem, at alt Saadant afflaffes. Slet det ikke under denne Minister, saa kan der dog vel komme en anden, som vil gjøre det. Jeg antager nu ikke, at den høitærede Minister vil gaa